

Posamezna številka 6 vinarjev.

„DAN“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 1. uri zjutraj; v ponedeljkih pa ob 3. uri zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvu mesečno K 1'20, z dostavljanjem na dom K 1'50; s pošto celoletno K 20'—, polletno K 10'—, četrtletno K 5'—, mesečno K 1'70. — Za izposojnino celoletno K 30'—, — Naročnina se pošilja upravnistvu. — Telefon številka 118.

DAN

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK.

Posamezna številka 6 vinarjev.

Uredništvo in upravnistvo: Učiteljska Tiskarna, Francišanska ulica št. 6. Dopisi se pošiljajo uredništvu. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Za oglase se plača: petiti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglaševanju po- pust. — Za odgovor je priložiti znamko. — Telefon številka 112.

Pismo iz Belgrada.

Belgrad, 18. (31.) dec. 1912.

Že dolgo časa me teži v srcu nerazumljivo postopanje srbskega časopisa, katero dosledno in brezizjemno — kadarkoli piše o kaki nehomotnosti kaknega nemškega avstrijskega časopisa — rabi vedno izraz avstrijsko časopisje brez natančnejše določitve, katero časopisje s tem misli. Ako že hoče iz bodisi katerihkoli vzrokov razločevati slovanstvo časopisje od nemškega, naj najde drugo primerno obliko, da ne bo neinformirana srbska javnost sumničala poštenih in miroljubnih slovan- skih listov v Avstriji, da se tudi ti poslednji strinjajo z nečuvstvenim srbo- filsko gonio židovsko — nemških ofi- cijoznih in poloficijoznih časopisov Avstro — Ogrske.

Smelo lahko trdim, da je vsa po- štena slovanstva javnost v Avstro — Ogrski polna občudovanja hrabrih in junaških činov srbske armade in z nestrpnostjo in z bratsko ljube- znijo deli s srbskim narodom žalost in radost, trpljenje in blagostanje; v svesti si, da tudi avstrijskim Slo- vanom mora zasijati prej ali slej boljša bodočnost in — naj se nas krivo ne razume — ravno od samo- stojnih južnih bratov pričakujemo trajne in zadostne moralne opore. Čim večji bodo namreč uspehi juž- nega Slovanstva, tem večji vpliv bo imelo isto v evropskem koncertu, kar gotovo ne bo v škodo avstrij- skim Slovanom.

Ex oriente lux! Nadejam se tedaj, da bo vpošte- valo srbsko časopisje to skromno že- ljo, s katero se gotovo tudi ostalo slovanstvo avstrijsko časopisje po- polnoma strinja, in bo v bodoče bo- lje definiralo lažnivo in hujskajočo pisavo nemškega in madjarskega časopisja v Avstriji in Ogrski.

Danes popoldne okrog tretje ure opazovali smo nad Belgradom leta- joči, Turkom uplenjeni aeroplan, ka- terega je z mojstrsko sigurnostjo vodil ruski avijatik Agafonov. Dvig- nil se je v Banjici ter dosegel vi- šino 1000 m nad Belgradom, pozneje se je zopet parkrat spustil v ozračje v spremstvu še enega pasazirja. Turška je res izborna oskrbela Sr- bijo z vsem potrebnim, le žal, da je cena toliko tisoč dragocenih člo- veških življenj in izgubljenega zdravja vsekakor veliko večja, ka- kor mrtvi material.

Tukajšnja trgovska zbornica je protestirala pri trgovski zbornici v Budimpešti proti aretaciji belgraj- skega trgovca Toma Radenkovića, ki sedi v ječi v Temešvaru, osum- ljen kot srbski vohun. Sploh so pa take aretacije v Avstro-Ogrski na dnevnem redu. Tudi soproga tukajš- nega nemškega poslanika Grisin- gerja je bila aretirana v Zemunu kot vohunka in šele na osebno interven-

cijo pruskega poslanika — njenega soproga — je bila izpuščena na svo- bodo.

Kakor se poroča tukajšnjim li- stom iz Novega Jorka, izrazil je večkratni milijardar Carnegie željo, da se osnuje v Ameriki širši odbor za zbiranje prispevkov v pomoč osirotelim rodbinam padlih junakov v balkanski vojni. Vsekakor plemen- nit namen za uspeh te akcije je pač zadostno jamstvo sodelovanje zna- nega milijardarja, ki pač ne gleda na — vinarje.

Srbija je naročila v Rusiji več raznih potrebščin za armado. Samo zimskih uniform je naročenih v Var- šavi za 80.000 ljudi.

En bataljon srbske pehote je premeščen v Solun.

Včeraj je bila mobilizirana zad- nja odbrana vojska. Obvezniki bodo nameščeni po raznih bolnicah, vo- jašnicah, kazniščah itd.

Vlada je izdala naredbo, da od jutrajšnjega dne ne sme nikdo pre- stopiti dosežane srbske — turške meje brez potnega lista, brez ozira, ali je dotičnik srbski podanik ali pa tujec.

V trdnjavi, kjer so zaprti turški vjetniki, ni več onega življenja in privlačne sile za radovedneže, ka- kor je bilo še pred enim mesecem. To pa radi tega, ker so Arnavte poslali v notranjost Srbije, več kri- stjanov so izpustili, častnike pa so poslali v druge kraje, kjer so nastan- jeni v privatnih hišah. Le malo jih je še v Belgradu in ti si preganjajo čas s tem, da pred vojašnico »eks- ercirajo«.

Danes popoldne, ko sem bil zo- pet v trdnjavi, so stali v gruclah in se živo razgovarjali z nekaterimi Turki, ki so jih prišli obiskat, neka- teri so se vezljali v marširanju, pe- torica pa se je igrala s — psom. Pač primeren simbol njihovega poraza. Prišli so na — psa.

Med vratni se prikaže načelnik straže in kmalu jih pride kakih de- set stražnikov k vjetnikom s kate- goričnim poveljem:

»Ajdi, unutar, ajdi!«

Stražnik je moral vsakemu de- setkrat ponoviti kaj hoče, predno so ubogali, ker so se ravno priprav- ljali nekateri, da si zapojo. Tu jim pa ta preklicani Srbin vso »vijo« zmeša. Le polagoma so se izgubljali skozi široka vrata. Dozdevalo se mi je ravnotako, kakor bi pastir prignal svojo čredo iz paše, da jo spravi v hleve.

Končno želim vsem čitateljem »Dneva« srečno in veselo novo leto. Po svojih skromnih močeh sku- šal bom tudi v novem letu poročati svojim rojakom potom »Dneva« o vseh žalostnih in veselih dogodkih med našimi brati Srbi, nadejajoč se, da ne ostanejo zadnji krvavi do- godki na Balkanu le mimoidoča ki- nematografska senzacija, pač pa, da pripomorejo v kar najožje kulturno

zblizanje južnih Slovanov, v medse- bojno spoznavanje in v okrepitev narodnostne ideje in v povzdigo na- rodnih in plemenskih prijateljskih odnošajev.

Čim se pa razjasni politično ob- zorje in zavzame trgovina v Srbiji normalni svoj tir, bo seveda tudi Merkur deležen večje pozornosti.

Mars.

Prva žrtev.

† VINKO BRUS.

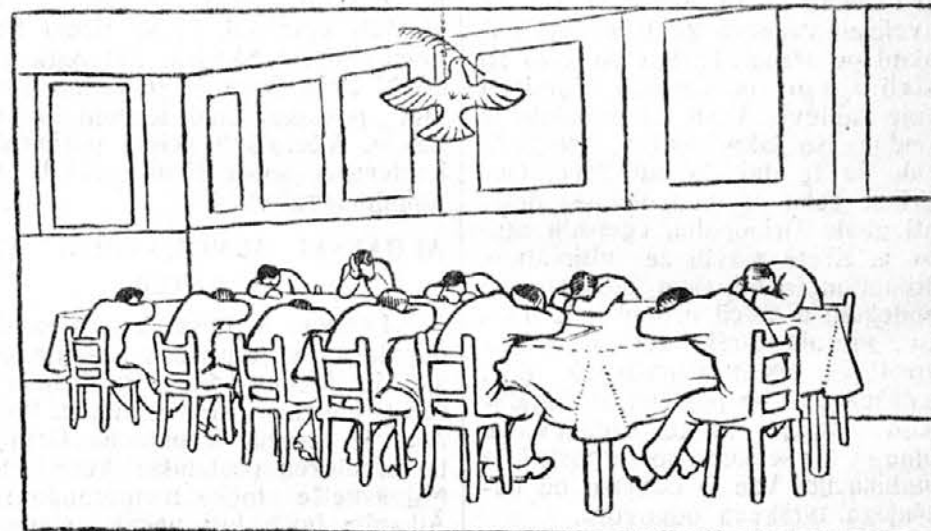
Klerikalna pravičnost je dose- gla svojo prvo žrtev. V petek zju- traj se je ustrelil mlad učitelj Vinko Brus v Matenji vasi pri Postojni. Brus je postal žrtev draginskih dok- ladi, ki so jih letos klerikalci razde- lili med učiteljstvo.

Namesto davno potrebne regu- lacije učiteljskih plač, ki bi vsem brez razločka zagotavljala za po- šteno delo pošteno plačilo so uvedli draginske doklade, ki jih z brez- obzirno in brezvestno pristranostjo razdeljujejo med svoje pristaše — med tiste, ki so bili, in med tiste, ki so postali. Denar, ki ga zbira vsa dežela, zlorablja za podlo kupovanje mrtvih duš, za sramotno nagrado ne- značajnosti in nezvestobe — za bedo se ne brigajo, na resnične potrebe se ne ozirajo. Ako bi mogli pogledati v dušo mlademu fantu, ki je omagal in omahnil pod pretežno butaro, ako bi s telesnimi očmi mogli opazovati bridke zadnje boje z življenjem v njegovem srcu — kakšno neizmer- no jezero gnusa in studa nad kri- vico bi ugledali v tej mladi duši! Ali ni dolžnost vseh, ki niso gluhi za pravico, tudi tistih, kateri so po- magali sedanjim deželnim mogot- cem na sedlo, da napno vse sile in prejkoprej strmoglavijo z grehom prelite krvi omadeževano deželno kličo? Ali ni naloga vseh, ki jim sirov fanatizem ni zadušil človeške vesti, tudi tistih, kateri so pri dese- danjih volitvah nevede in neho- te snovali neznošno strahovlado, da jo čimprej zopet podero, da kar naj- hitreje prepode to sramotno družbo iz deželnega dvorca? Mehak značaj se je zgrudil pod težko krivico in trde duše jo morajo porušiti! Trage- dija v Matenji vasi kliče na boj!

»Dan« je posvetil draginskih dokladom že nekaj člankov. Iz njih se lahko spozna, kako je učiteljstvo sprejelo ta Miklavžev dar. Naravno je, da je pri današnji draginji in be- di — marsikoga klerikalna pravič- nost globoko potrla. — Kdor pozna naše učiteljstvo, ta ve, da mu ne manjka dobre volje in odločnosti. Kljub slabim razmeram hoče živeti — toda krivica bolji vsakega — in to je zakrivilo tudi samomor mla- dega 27letnega učitelja. Ta smrt kli- če do neba za maščevanje.

Mladi učitelj Brus je bil mehka nežna duša. Bil je sin organista s

Londonska mirovna

konferenca.

Angleški poslanik:

V London k nam od vseh strani so poslaniki prišli, mi ne moremo za to, če uspehov pravih ni.

Nemški poslanik:

Zdi se mi, da moj uspeh bo za Nemce nezadosten — če ne rešim Turčije — kam naj gre naš Drang nach Osten?

Ruski poslanik:

Zrtvovali za Balkan smo milijonov sto in sto — če bi dali Nemci mir — vse bi bilo »karašol«.

Avstrijski poslanik:

Biti dober diplomat za koristi Avstrije — to je težko — kdo pozna — meje naj Albanije!...

Srbski poslanik:

Lahko nekaj mesecev tu bi presedeli — vendar ne pustimo, kar smo z orožjem vzeli.

Bolgarski poslanik:

Skleniti lep in pošten mir je resna naša volja — vendar ne pustimo Turkom Drinopolja.

Grški poslanik:

Iz preprirov tem se nam še največ obeta — nam ostane cel Solun, otoki in Kreta.

Črnogorski poslanik:

Goga mi, da skupaj vse vredno enega ni groša — če se Skader nam otme — zaradi Taraboša.

Francoski poslanik:

Naj boj je tukaj ali tam, le eno vem, le eno znam — (povedati pa to ne smem), da z Nemci še račun imam.

Italijanski poslanik:

Trozvezo za sedaj smo neradi obnovili — vprašanje je, kako bi Albanijo dobili!...

Turški poslanik:

Ker ob Cataldži se doma mi nove čete zbirajo — skrbim, da se pogajanja po možnosti ovirajo.

Golob miru:

Če enkrat ti može se iz spanja prebude — Evropa vsa veselo vest — o miru naj izve.

Police. Kaj more dati organist danes svojemu otroku, nego ono prvo po- moč, da pride do kruha. Bogastva nima, posestva ne — za visoke študije ni denarja — torej boš učitelj. Tako gre rod za rodom... Poznali smo ga.

Bil je tih in zamišljen človek. Ostalo je v njem še preveč poštenja. Te dni je imela zapasti neka mala menica. Danes je težko za denar — in kdor je bil kdaj sam v takem položaju — ve — kako je. Upal je na doklado. Ta pa je bila namenjena samo Slomškarjem. Imel je preveč

značaja, da bi bil Slomškar in pre- več pošten, da bi preživel ok, ko je bilo treba menico plačati. Škoda, da ni sklepal logično: ako so lumpje zgoraj — zakaj bi bil jaz pošten. Pred sodišče naj bi šel in povedal: »Ali je moja dolžnost biti po- šten, če so drugi krivični.« Morebiti bi ga bila doletela kazen, ker male tatove zapirajo, ve- like pa izpuščajo. Tako so se k denunciantom v dež. odboru pridružili — morilec. Nečemo, da bi ta zgled vplival slabo. Učiteljstvo naj vstraja —

LISTEK

M. ZEVAKO:

V senci jezuita.

(Dalje.)

Gospa Sent-Albanska je sedela pri mizi v svojem naslanjaču in ni vstala, ko so odklenili.

»Zaspala je po jedi!« je dejal guverner.

To rekši se je doteknil starkine rame.

Madam Sent-Albanska se ni ge- nila.

Guverner se je sklonil čez njo in ji pogledal v obraz.

Zakričal je.

Gospa Sent-Albanska je bila bela kakor vošek.

»Brž po zdravniku!« je ukazal.

»Nesrečnica umira!«

Zdaj si jo je ogledal tudi Mon- klar.

Vzravnal se je in rekel hladno:

»Ni treba zdravnika! Gospa De Sent-Alban je mrtva!...«

»Mrtva!« je ponovil zamolklo guverner, resnično ganjen ob misli, da ga utegne zadeti krivda tega dogodka.

»Da« je ponovil Monklar s prej- šnjo ravnodušnostjo, »mrtva je, do dobra mrtva! Vprašanje je rešeno.«

To rekši se je mrtlo zrl na mizo.

Zapazil je košarico s sadjem. Čuden usmev mu je zaigral na ustnicah.

»Kakšna nesreča!« je ternal gu- verner. »Verjemite mi, gospod veliki profos, trudil sem se na vse načine, da ne bi bilo treba jetnici preveč trpeti!«

»Lepo sadje!« je dejal Monklar hladno, kažoč na košarico, ki je sta- la na mizi.

Guverner je pomeril velikega profosa z globokim pogledom. Toda Monklarjevo lice je bilo neprodorno.

»Kdaj so prinesli to?« je nade- ljeval Monklar.

»Davi,« se je oglasil neki straž- nik. »Bil sem na straži, ko je prišla košarica.«

»A kdo jo je prinesel?«

»Mlad mož.«

»Temnolas? Z vdrtimi očmi? In ogorele kože?«

»Da, da, je že pravi, svetlost!«

»Tito!« je mislil Monklar sam pri sebi. »Ah, gospa Etanpska, s to skrivnostjo vas bom imel na vrvi!«

Povzel je na glas:

»Ali je ta mladi mož povedal, od koga je prinesel sadje za gospo Sent — Albansko?«

»Ne, svetlost, samo košarico je izročil.«

»Ali je kdo pokusil to grozdje ali ta jabolka?«

»Nihče jih ni pokusil.«

»Gospod guverner,« je dejal Monklar, »živo vam priporočam, da nikarite pokusiti tega sadja.«

»Gospod grof,« je zajeceljal gu- verner, »torej mislite.«

»Pst! Ničesar ne mislim. Sve- tujem vam samo, da spravite to sad- je s poti, naj se vam zdi še tako krasno.«

»Nesite to košarico k meni!« je ukazal guverner. »Sam hočem uni- čiti to peklensko sadje v ognju.«

Stražnik je prijel košarico in jo odnesel z obširno opreznostjo, ka- kor da so v njej sami gadje in mo- drasi.

Nato je odšel Monklar, v sprem- stvu guvernerja, ki je ponavljal:

»Reva, uboga! Kolika nesreča!«

»Da,« je rekel veliki profos, »in ravno tisti dan, ko sem jo hotel iz- praševati.«

»Dragi grof,« je rekel guverner nemirno, »menda vendar ne mislite, da sem jaz kaj zapleten v to reč?«

»Bežite no!... Mari se šaljite? Sent-Albanska je mrtva in treba jo je pokopati, to je vse, kar zdaj pre- ostaja!«

»Da, da, to je vse!« je potrdil guverner veselo.

Monklar je odšel v Luvr.

»Trda je predla gospo vojvodinji Etanpski!« je menil sam pri sebi.

Ko je šel po nekem koridorju mimo priprtih vrat, se je zazdelo ve- likemu profosu, da sliši za temi vrati nekakšno mrmljanje glasov.

Radoveden po poklicu in po na- turi, je Monklar rahlo odprl vrata in vteknul glavo skozi špranjo.

Čisto v ozadju sobe je stalo pri

oknu dvojce oseb in se razgovarjalo s tihim glasom. Monklarja je kar prešinilo: ena teh dveh oseb je bila vojvodinja Etanpska, druga Aleš Le- mahu, nižji oficir ki smo ga že videli pri delu.

»To je res zanimivo,« je dejal veliki profos sam pri sebi.

Umeknil je glavo in začel po- zorno poslušati. Toda kljub vsej svoji pozornosti ni slišal niti besedi- ce iz vsega njunega razgovora. Pre- mikanje in šumenje svilene vojvo- dinjine obleke je povedalo grofu, da je razgovor končan.

Naglo je smuknil po koridorju, in ko je stopila vojvodinja iz sobe, je bil že izginil na ovinku hodnika. Veliki profos je tuhtal sam pri sebi:

»Kakšna bi pač utegnila biti vez med ubogim vragom Lemahujem in mogočno vojvodinjo? Ta mož je na prodaj vsakomur, kdor več ponu- di... Ali ga vojvodinja kupuje? Za kakšno podjetje neki? Kujon je brez- vestnež, pripravljen storiti vse... Ali ga je pa morda že kupila? Samo za kaj?«

Zdajci pa se je veliki profos udaril po čelu in se nasmehnil.

»Otročarija,« je rekel sam pri sebi. »Lemahu je bil srčni fant stare Sent-Albanke! Zdaj si lahko mislim, kako je bila ugrabljena Žileto, kakor da sem bil jaz navzoč!«

In ko je stopil pred kralja, mu je lahko rekel z mirno vestjo:

»Sir, gospa Sent-Albanska je

umrla davi za koliko, zato je nisem mogel izpraševati. Imam pa nekoga v mreži, ki ve najbrže ravno toliko kakor ona — nekoga, ki bo govoril.«

Kralj je odmahnil polubrezbriz- no z roko.

Ali se je bil Franc I. že odrekel misli, da najde Žileto?

Nikakor ne. Bil je zamaknjen vanjo bolj nego kdaj poprej, in celo njegova zmedenost spriča vpraša- nja, ali je njegova hči ali ne, je samu povečavala razdraženost njegovega pohlepa...

Kralj je torej mislil na Žileto. Toda misli je tudi na neko dru- go; kralj je bil zaljubljen... kralj je imel svojo kaprico!

Okrog devete ure zvečer sta stopila La Šateniré in D'Esé v sobo Franca I. Sansak je bil izginil. Nje- gova prijateljica edina je bila mogla povedati, kaj se je zgodilo z njim, toda molčala sta trdovratno.

Basinjak, prvi komorni sluga, je pravkar dovrševal kraljevo toale- to, ki je bila nocoj nenavadno pre- prosta: obleka meščanska, plemiški pa edini meč — dolgi meč brez okra- sja, ki mu je udarjal ob nogi.

Kralj je imel polno glavo skrbi.

Ljubzenska kaprica je bila zanj velika reč; od nekdanj je bil vaje- n, biti lahkomišeln v državni in vele- resen v babjih zadevah.

»Pojdimo, gospoda,« je dejal, ko je bil gotov.

»Kam gremo, sir?« je vprašal La Šateniré.

ljudstvo pa naj izprevidi, kako se godi onim, ki vzgajajo našo mladino in naj stopi na stran učiteljstva. Ako si reši šolo in učiteljstvo, si reši svojo bodočnost. Prvi žrtvi pa — blag spomin.

Londonske konference.

4. januarja 1913.
PRED ODLOČITVIJO.

Vsak čas je pričakovati iz Londona odločilnih trenutkov. Balkanski delegati so se, kakor se zdi, že naveličali večnega zavlačevanja pogajani od strani Turkov in zato so začeli z vsjo odločnostjo forsirati svoje zahteve. Vest, ki prihaja iz Londona so jako važne. Najbrže pride že te dni do odločitve. Govori se celo, da so balkanski delegati glede Drinopolja, egejskih otokov in Krete stavili že ultimatum. Ultimatum je bil sicer določen za ponedeljek, a vsled provokacije Turkov, morajo turški delegati odgovoriti že tekom današnjega dne. Današnji dan bo pomenil ali kapitulacijo Turčije ali pa nadaljevanje vojne — a vse šanse so za poslednjo kombinacijo. Vse je odvisno od današnjega turškega odgovora.

O poslaniški konferenci ni izdan noben uradni komunik. Jasno je, da je včerajšnja konferenca silno dolgo trajala in da se je bavila predvsem z vprašanjem določitve mej novi Albaniji. Avstrija hoče imeti kolikor mogoče veliko Albanijo, Rusija pa oprežno podpira stališče balkanske zveze. Albansko vprašanje je torej še vedno kljub največjemu optimizmu velika nevarnost za sedanjí položaj, ker niti Avstrija niti Rusija nista pripravljena demobilizirati. Zdi se, da so rusko-avstrijska pogajanja, katerim se pripisuje namen demobilizacije, dosegla popoln negativen rezultat.

A še nekaj zelo važnega se je zgodilo te dni v Londonu. Prispela je namreč posebna albanska deputacija, ki je izročila angleškemu zunanjemu ministru Greyju za poslaniško konferenco poseben memorandum, v katerem zahteva za bodočo avtonomno Albanijo take meje, da bi bila Albanija večja kot Srbija in Črna Gora skupaj. Albanci namreč zahtevajo zase večji del Stare Srbije in Macedonijo z mesti Peč, Priština, Skoplje in Bitolj! Albanci imajo torej precej velike želodce in bi radi pobasali celo one kraje, katere so si Srbi in Črnogorci drago s krvjo pridobili. Da se jim njih veliki ideali ne bodo uresničili, je več kot jano. Albanska predloga ima premalo resnosti in zato je popolnoma izključeno, da bi se veleposlaniki sploh ozirali nanjo. Značilno je, da imajo ti novopečeni evropski državniki tako korajžjo. Veter piha najbrže čisto gotovo iz drugih strani.

ULTIMATUM BALKANSKE ZVEZE

London, 4. januarja. Mirovna konferenca se je včeraj odgodila od 7.40 zvečer na četrto uro danes popoldne.

London, 4. januarja. Kakor poroča »Reuter Bureau« so balkanski delegati na včerajšnji seji predložili ultimatum, ki vsebuje tri točke: Kreto, Egejske otoke in Drinopolje. Izjavili so, da bodo za slučaj, ako do ponedeljka ne dobe zadovoljivega odgovora, pogajanja takoj prekinili. Ker so Turki nekako zaničljivo od-

govorili, zakaj že ne lufrir, so balkanski delegati odvrnili: Dobro, smo zadovoljni.

POSLANIŠKA REUNIJA.

London, 3. januarja. Posebni izvestitelj »Matina« v Londonu javlja: Poslaniki so se včeraj sestali k seji le radi tega, ker je bilo tako dogovorjeno, da se ne bi javnost preveč razburila, ako bi se seja ne vršila. Ali razprave očitno niso lahke, ker Avstrija in Rusija še vedno razpravljata o svojih vojaških korakih in dokler Avstrija ne preklic svoje mobilizacije, razprave ne bodo imele vspeha. Z druge strani ni postalo zrelo še niti eno od glavnih vprašanj, ki se tičejo Balkana. Posest Skadra, katerega želi dobiti Črna Gora, je še vedno predmet pogajanj med Rimom in Dunajem. Včerajšnji sklepi poslaniške konference so se tikali torej le detajlnih vprašanj.

ALBANSKI MEMORANDUM VELEVLASTIM.

London, 4. januarja. Albanska deputacija, ki je prišla v London, obseja iz: Mehmed beja, Raših beja in Filipa efendija. Memorandum, katerega je izročila deputacija Greyju, bo predložen poslaniški konferenci. Najvažnejše točke memoranda so: Albanci hoče biti nekaj element ravnotežja in mira na balkanskem polotoku. Kot mejo Albaniji se označuje demarkacijska linija, ki gre ob današnji Črni Gori, in vsebuje tudi Peč, Mitrovico, Prištino, Skoplje in Bitolj s pripadajočim zaledjem.

VPRAŠANJE ALBANIJ NA POSLANIŠKI KONFERENCI.

Dunaj, 3. januarja. »Neue Freie Presse« piše: Poslaniška konferenca je prišla sedaj do važnega poglavja: določitve mej Albaniji. Rusija želi, da vse ozemlje, kjer so srbske in bolgarske manjšine pripade Srbiji in ne Albaniji. Seveda je vprašanje, če bo s tem zadovoljna Avstrija. Vendar obstoji nada, da bo te težave le mogoče premagati. Rusija in Avstrija imata skupne interese.

INTERVIEW Z JOVANOVIČEM.

Praga, 3. januarja. »Narodni Listy« prinašajo interview s srbskim poslanikom na Dunaju, Jovanovičem, ki je izjavil, da je trdno prepričan, da se bodo vse avstrijsko-srbske difference rešile mirnim potom. Glavno vprašanje ostane vprašanje srbske luke. Srbija zahteva luko Drač, ki je prikladnejša in ugodnejša kot Lješ.

TURŠKA KAPITULACIJA NA CHIUSU.

Atene, 3. januarja. Turška posadka na otoku Chiosu je kapitulirala.

Atene, 3. januarja. »Agence d'Athènes« javlja: Včeraj ob dveh popoldne so grške čete začele na vsej fronti prodirati proti Turkom. Turki so se trdovratno branili. Grški bataljon je zasledoval turške čete, ki so se umaknile na Hagiro Georgios. Grki so zasedli Hagiro Paters, Kard Mili in Volissos. Vnela se je huda bitka. Na večer so Turki brezpogojno kapitulirali. Grki so imeli 2 mrtva in 12 ranjenih. Vjeli so 1800 Turkov in zaplenili dva topova, mnogo municije in orožja.

M. ARCIBAŠEV:

Upor.

(Dalje.)

Saša je skočila nazaj na koridor in se zadela močno z ramo ob steno. Mehanično si je pogladila z roko boleče mesto in stekla proč.

In ta trenutek ji je postalo vse neskončno zoprno in grozno; zamislila se je sama sebi, in zahotelo se ji je, da bi zbežala kamorkoli, in nehala biti ona sama, to, kar je.

V nenavadni čas so pogasili luči, gostje so se razšli in vse je mahoma postalo pusto in prazno in tiho, tako tiho. In hiša je ostala temna, kakor da se je pritajila v zlovesnem molčanju. Dekleta so se bala iti spat, in so se gnetle v kuhinji, nekatere še oblečene, druge razmršene, s pomečkanimi oblekami; obrazi njih vseh so bili na enak način izkrivljeni in spušeni, strah in groza in pričakovanje nečesa neznanega se je bralo z njih. Duri v Ljubkino sobo so zaprli in zraven njih se je postavil krepek, miren hišnik, iz neznanega vzroka v kuhinjo in kučmi. Te duri so bile ravno take, kakršne vse druge v hiši, nevisoke, bele; a ravno s tem, kar se je dogodilo za njimi, so se nekako odločile od vseh duri in celo od vsega sveta in postale nekaj posebnega.

tajinstveno-grozna. Vsak trenutek so stekla dekleta pogledat ta vrata in takoj zbežala nazaj, kar so jih nesele noge.

Eno dekle, ki je več kakor vse druge občevalo z Ljubko, je sedelo v kuhinji pri mizi in jokalo, nekaj iz sočutja, nekaj zaradi tega, ker so gledale druge nanjo s strahom in radovednostjo.

Bilo je strašno in nedoumljivo, kakor da je pred vsemi ostalo nekaj nerazrešno groznega in žalostnega.

Prišla je gospodinja, sridita in rumena, kakor limona. Široko je sedla za mizo in pričela s trepetajočimi rokami nalivati in piti zanj pripravljen pivo, kakor vselej. Tudi ustnice so ji drhtele, a oči so se ji besno ozirale po dekletih. Molčala je nekaj časa, naslajajoč se nad tem, da so vse utihle, in gledale nanjo s preplašenimi, pokornimi očmi; potem je izpregovorila skozi zobe.

»Tudi... kako pa... ha!... Misli si!«

In v teh besedah je bilo toliko brezmejnega zaničevanja, da je celo dekletom, ki so bila privajena na psovke, postalo neprijetno, nezno in žalostno. In poleg tega jih je nekako žalilo; zakaj vsaka izmed njih, brezpomembna in zaničevana, je bila v globini duše, da sama ni vedela zakaj, ponosna na dejanje Ljubke.

TURŠKA JADRENICA ZADELA NA MINO.

Carigrad, 3. januarja. V Smirni je neka turška jadrenica zadela na pomorsko mimo in se potopila. Rešil se je le en mornar.

AKCIJA GRŠKE MORNARICE.

Carigrad, 3. jan. Grške vojne ladije so včeraj bombardirale Čehme.

RUMUNSKJE GROŽNJE.

Bukarešt, 3. januarja. Za slučaj, če mirovna pogajanja v Londonu ne bodo imela vspeha, bo Rumunija okupirala ozemlje Dobrudže, katero zahteva zase.

Dnevni pregled.

Draginjske doklade učiteljstvu. Po preteku desetih mesecev je kranjski deželni odbor konečno vendarle razdelil učiteljstvu draginjske doklade. Po isti »previđnosti«, po kateri so se delile ljubljanskemu, oženjenemu učiteljstvu stanovanjske doklade, sta razdelila dr. Zajec in njegova desna roka Janko Nepomuk Jeglič tudi neoženjenemu učiteljstvu draginjske doklade. Seveda je bilo te »previđnosti« deležno prav majhno število naprednega učiteljstva, pač pa vsi člani Slomškove zveze, ki so sprejeli vsi 25 in 20 odstotno doklado. Razdelile so se draginjske doklade 365 učnim osebam; med temi učitelji je pa 8 francižkanov (v Novem mestu) in 6 katehetov (v Ljubljani), ki so vsi prejeli po 25%, dočim so posvetni učitelji prejeli večinoma po 10%! Izmed vsega te previđnosti deležnega učiteljstva jih je prejelo 25% doklado = 145; 20% doklado = 85; 15% doklado = 8 in 10% doklado pa 127. Napredno učiteljstvo si bo to »previđnost« dobro zapomnilo in napravilo obračun z dr. Zajcem prihodnje leto. Božji mlini meljejo počasi, a sigurno; Janka Nepomuka Jegliča so že zmleli!

V deželni šolski svet odpošlje deželni odbor dosedanjega zastopnika dr. Lampeta, drž. poslanca Jarca in Jakliča in ravnatelja Remica. Namestniki so: dr. Zajec, dr. Zbašnik, dr. Pogačnik in Dermastja. Dr. Zajec bi bil rad izpodrinil Jakliča, pa se mu ni posrečilo; zato se je čutil užaljenega; edini grof Barbo je glasoval zanj. Revez, kako se nam smili.

Urednika »Dom in Sveta« in »Vrtca« glasujeta v deželnem šolskem svetu dosledno proti naprednemu učiteljstvu in proti predlogom naprednih kranjskih šolskih svetov. To si je treba zapomniti in upoštevati.

Kako dolgo še? Pri nekem krčmarju mi je slučajno prišel v roke ta-le list: »Prišli smo Vašo cenj. dopisnico in Vam vljudno poročamo, da se je naš gospod ki račun za Vas iztaval pomotil in Vam je napisal, plačljivo v 30 dneh v resnici, pa velja ta račun kot ponavadi in se Vam ni treba razvneti, upamo, ko kupčijemo že toliko leto v vkupaj, da se radi ene take male napake ne vse prekinili. Upajajo da nam to neljubo pomoto oprostite Vas prav lepo pozdravimo in Vam voščimo veselo in srečno novo leto črtamo (!!!) velespoštovanjem B.« Pa tega ni pisal kak kranjski Janez svoji Micki, ampak zelo ugledna in bogata vinska veletrgovina iz ljubljanske okolice! Kaj v Šiški ni slovenske šole? Kako dolgo

se bodo razni privrandanci še norčevali iz našega jezika?

Nadutost domišljavega kmečkega župana. Občina Dobrunje pri Ljubljani je menda edina na Kranjskem, kjer županuje mož, ki je propadel pri volitvi. Da je dosegel to s tem, da je kratkoma razveljavil nasprotne glasove, se je že pisalo po različnih časopisih. Mož sliši na ime Korbar, zna pisati in brati in misli, da mu je dovoljeno vse. Ubožno izpričevalo, ki ga je že podpisal dve leti, noče zdaj naenkrat nekemu dijaku v tretji več podpisati, ker noče dijakov oče trobiti v Korbarjev rog. Diaku je rekel kratkoma, da ga ne pozna, dasi mu je učil več let otroke. Tako daleč sega domišljavost in škodoželjnost tega patrona, ki je podpisal svojemu otroku izpričevalo z netočnimi podatki in nekemu drugemu uradno potrdil neresnične in naravnost nasprotujoče si trditve. Zato priporočamo moža prav toplo dr. Peganu, ki ima v deželnem odboru občinski referat. Prime ga naj za ušesa, da bo vsaj vedel, zakaj pravi, da je dr. Pegan surov s kmeti, ki prihajajo k njemu kot odborniku. Sicer je ta-le Korbar cvetka, vzklila iz naših žalostnih razmer, in značilna zanje. Kot župan, torej uradna oseba denuncira zaradi stvari, ki so mu deveta briga. Političnega prepričanja po našem mnenju sploh nima. Na zunanaj se kaže klerikalca. Da bi ga pa nikdo ne motil, pravi, da je samo zato klerikalca, da mu ne škoduje dr. Susteršič pri pošti, kjer ima veliko masla, in da se nagiblje k liberalcem, kakor je izjavil nekdo, ki je prosil zanj pri nekem naprednem listu. Tudi pravi, da mu pošiljajo klerikalci Mojškerc v hišo volunir. Celo tako daleč je šel, da je dal pri zadnjih volitvah v trgovsko zbornico naprednjakom pooblastilo. Na drugi strani pa obljublja 1000 K in stavbišče, če se postavi v Hrušiči župna cerkev. Pa naj reče kdo, da ne vladajo na Kranjskem lepe razmere!

Vsled pomanjkanja šel v smrt. Bivši zlatarski pomočnik Josip Dilingger iz Gradca je izpil predvčerajšnjem popoldne precejšnjo dozo cijankalija. K sreči ga je zagledal v trenutku poskušnega samomora neki stražnik, ki ga je prenesel na stražnico. Tam so Dilinggerju dali takoj protistrup, nakar so ga prepeljali z rešilnim vozom v deželno bolnišnico. Kot vzrok samomora se navaja gmotno pomanjkanje.

Dvanajstletna hazardna igralka. Te dni sta zasledila orožnik Ritonja in občinski redar Vuko v stanovanju Lize Kogoj v Gaberjih pri Celju dvojce dvanajstletnih šolskih učencev Karola Kogoj in Alojzija Narata pri igranju hazardne igre »edenindvajset«. Ko sta stražnika stopila v sobo, sta nadopolna dekca pobegnili. Omenjena fanta sta igrala vsak večer hazardne igre, pogosto tudi celo noč. Odkod sta dobila dekca denar za igro, bodo izvedle pristojne oblasti. O mladina, ti naš up!

Surovež. Franc Taber iz Loke na Spodnjem Štajerskem živi v večnem prepiru s posestnikom Francem Janto. Te dni je šel z nožem oborožen mimo hiše poslednjega. Ker ni dobil svojega sovražnika, je izlil vso svojo jezo na Jantovega psa in ga je zabodel. Janta ceni svojega psa na 50 K. O celi zadevi bo govorilo še sodišče.

Veselega srca se usmrtil. V petek ponoči si je pognal kroglo v glavo brezposelni pekovski pomočnik Herman Kacijan iz Celovca. Kacijan je prej popival v neki gostilni in je bil prav dobre volje. Večkrat je sicer omenil svojim tovarišem, da se

bo ustrelil, vendar so imeli vsi to za šalo. Smrt je takoj nastopila. Vzrok samomora je neznan.

Kap ga je zadela v gostilni. Brezposelni pekovski pomočnik Ivan Lindl iz Celovca je preteklo noč popival v neki gostilni. Naenkrat se je zgrudil s stola na tla. Zadel ga je kap. Ker se njegovo stanje ni hotelo prav nič zboljšati, so ga odpeljali z rešilnim vozom v deželno bolnišnico.

Nesreča pri delu. Predvčerajšnjem okrog polne je spravljalo več delavcev v Eggenbergu sode z vinom v klet. Naenkrat se je zvalil velik sod z vsebino 240 litrov na kletarja Antona Rozmana. Sod ga je seveda podrl na tla in mu je odtrgal popolnoma desno nogo od života. Težko ranjenega Rozmana so prepeljali z rešilnim vozom v deželno bolnišnico.

Samomorilen poizkus dekle. Predvčerajšnjem si je hotela neka 19letna dekla iz Gradca vzeti življenje s tem, da je šla na neko dimnikarsko lestvo in se je vrgla raz njo z višine par metrov. Pri tem se je poškodovala na levi nogi. Poklicali so takoj zdravnika, ki je mlado samomorilko obvezal in jo potem pustil v domači oskrbi.

Aretacija goljufa. Polcija je aretirala 24letnega brezposelnega trgovskega pomočnika Franca Bediča iz Oslinice, ki je izvalil od nekega graškega trgovca obleko v skupni ceni 155 K. Bediča so dali pod ključ.

Justičen umor. Veliko senzacijo je zbudil te dni justičen umor pred sodiščem v Marmarosu - Sziget. Pred nekaj leti je bil na sumu Abraham Hus, da je umoril nekega trgovca. Sodišče je obsodilo Husa na smrt in ga tudi obesilo. Te dni pa je neki orožnik izpovedal na smrtni postelji, da je bil morilec neki Mihalski, ki je skril oropani denar v Husovo stanovanje.

Vlom v vojašnico. V vojašnico infanterijskega polka v Steinamangerju je bilo predvčerajšnjem ponoči vlomljeno. Vlomilci so oropali vojaško blagajno za 25.000 K. Od tam so šli tatovi v konjeniško vojašnico, vlomili so tudi tam v blagajno in so odnesli iz nje 1800 K.

Predrzi počestni roparji. Nenavadno predrzen rop se je izvršil te dni v eni izmed najboljudejših cest v Palermu. Trgovka Marija Laquantini se je peljala proti železnični postaji, kjer je hotela stopiti v vlak. Pri sebi je imela majhen kovček, v katerem je bilo več dragocenosti v znesku 20.000 lir. Naenkrat je obstopilo voz pet roparjev, ki so napadli s pomočjo izvoškega mlado damo in njeno spremljevalko. Pobrli so ji ves denar in so se v nekem drugem vozu odpeljali hitro naprej. Polcija sicer pridno zasleduje roparje, vendar doslej še brezuspešno.

Samomori na Dunaju v letu 1912. Neka, iz policijskih virov prihajajoča vest, poroča, da je leta 1912 na Dunaju prostovoljno zapustilo to dolino solz 1558 oseb, izmed katerih je 931 moških in 627 žensk in deklic. V letu 1911 je bilo na Dunaju 1460 samomorov. Grozne številke iz črne kronike življenja!

Svoje starše umoril. Kakor se iz Karlsburga poroča, je sin tamošnjega madjarskega posestnika Rozorja umoril svojega očeta in mater. Nečloveškega sina je policija aretirala in ga izročila sodišču.

Rodbinska tragedija. Nenavadno veliko senzacijo je zbudila v New-Yorku te dni rodbinska tragedija dveh zakonikih. Bogati bankir in borzni mož Edeys, ki se jo hotel ločiti s svojo ženo, da bi se poročil z ženo svojega prijatelja, ki pa je zo-

od tam, grozno gledajo vanjo, in se jej približujejo. A po tleh sem se plazil nekaj, počasi, počasi...

»Spiš?« Saša ni mogla zdržati več. »A?« je zaklicala naglo in hlastno, ne da bi okrenila glavo in dobro vedoč, da leži zraven nje Poljka, in prepričana obenem, da to nikakor ni Poljka... In njen glas se je v temi zdel njej sami nenavaden in tuj in slab.

»Ne, Sašenka,« je odgovorila Poljka tiho in turobno, in se je premaknila nekoliko. Njeni nevidni, melki, kodrasti lasje so nalahko podrsali Saši po licu.

Sašo je neizmerno ganil ta nežni in slabi glas. Hitro se je obrnila naokrog in hkratu s celim svojim telesom začutila drugo mehko in toplo telo, toda videla ni ničesar razen iste vse obiljavajoče, sinje-črne teme. In nenadoma sta dve nevidni, suhotni in žareči roki podrsali po njenih prsih in previdno, boječe našli njen vrat in ga objeli.

»Sa-ašenka,« je tiho zašepetala Poljka, »zakaj smo me tako nesrečne?«

In v temi je zatrepetalo proseče, preplašeno ihtenje. Njeni lasje so božali Sašin vrat in solze so ji tiho močile prsa in srajco, a roke so se oklenile vratu in drgetale krčevito.

Saša je molčala in se ni premaknila.

»Boljše bi bilo, ako bi pomrle, kakor... ali še boljše, ako bi takrat, ko smo bile še majhne... Jaz sem bila tako bolna, ko sem še hodila v gimnazijo... na vnetju pljuč... in sem bila zelo vesela, da sem ozdravela... in so se mi lasje pričeli kodrati... Boljše bi bilo, ako bi takrat umrla!...«

Saša je še vedno molčala, a vsaka beseda Poljkina se je pričela odzivati v njeni notranjosti, kot da je vse to ona sama pripovedovala in jokala zraven.

»Ah, kaj smo me zdaj?« je vzdihoval in tožil dalje plakajoči glasek, tako samotni in zapuščen sredi teme. »Danes se je obesila Ljubka, a Zinko so vzeli v bolnišnico; pravijo, da ji gnije nos... ah, čedna in dobra je bila Zinka... In kakor da se mora zgoditi tako... tako bomo ostale tudi me... nihče ne pride, nihče nas ne reši, da bi se tudi z nami... ne...«

»A... Kaj pa hočeš... Ha!...« je naenkrat zlobno, tresoč se vsa, zamrmrala Saša.

»Tudi nas odpeljejo tja... Nikomur ni mar za nas... Za vse se brigajo, za vse ljudi skrbje... tam, in vse... a me smo kakor proklete, A zakaj?«

»Tako je pač,« je izpregovorila Saša skozi zobe in se obrnila, dasi ni mogla ničesar videti v temi.

Novo došla v kavarni „Central“

damska tamburaška kapela „Varaždin“

koncertuje od danes naprej vsaki dan

od 9 ure naprej. — Vstopnina prosta.

Kavarna je celo noč odprta.

Za mnogobrojni obisk vljudno prosi

Štefan Miholič.

pet zahteval 30.000 dolarjev, da bi vzel ločeno ženo svojega prijatelja, je pred kratkim ustrelil svojo ženo, nato pa si je pognal še sam kroglo v glavo. Ko je prišla dvanaestletna Edeysova hči v sobo svojih staršev, je našla že oba mrtva.

Obsojeni advokat. Deželno sodišče v Draždanah je obsodilo te dni tamošnjega advokata dr. Falka zaradi poverjenosti denarja na osemnajst mesecev težke ječe.

Pevsko društvo »Svoboda« v Idriji priredi danes v nedeljo zabaven večer pri »Črnem orlu«. Petje, »Čitalnica pri branjevki«, ples. Vstopnina 50 vinarjev.

Narodna čitalnica v Novem mestu ima svoj redni občni zbor dne 11. januarja 1913 ob 8. uri zvečer v svojih prostorih. Dnevni red: Letna poročila funkcionarjev in volitev novega odbora.

Narodna čitalnica v Celovcu priredi v nedeljo dne 26. januarja 1913 zvečer v veliki dvorani hotela Trabesinger v Celovcu veliko predpustno veselico, združeno z vojaškim koncertom in plesom. Pri veselici svira godba c. i. kr. 17. pešpolka v Celovcu. Prosi se vse Slovence in Slovenke, da v kolikor mogoče velikem številu posetijo našo prireditev in pokažejo, da čutijo z nami.

Ljubljana.

Zastopnik učiteljstva v c. kr. deželnem šolskem svetu. V smislu § 38. in 39. novega zakona o šolskem nadzorstvu mora biti vzet zastopnik učiteljstva iz stanu vadiških ljudsko- in meščanskošolskih učiteljev in sicer ga imenuje naučni minister na podstavi ternopredloga, ki ga poda deželni odbor. Kranjski deželni odbor je predlagal ta-le ternopredlog: **Adolf Sadar**, učitelj na II. mestni šoli; **Janko Grad**, nadučitelj v Košani in Janko Polak, nadučitelj v St. Vidu na Dolenjskem. Vsi trije so slovenski; prvi že, kar je učitelj, zadnja dva sta pa uskoka, a literarno delavna, dočim je Adolf S. neznan in slab učitelj, pač pa strasten klerikalec in intimen prijatelj Janko Nepomuka Jegliča. Na to mesto je špekuliral J. N. Jeglič, a ker je njegova zvezda zopet zasvetila, tudi umaknil s tega častnega mesta. Torej Praprotnik - Pezdici - Černivčev naslednik v dež. šol. svetu, bo pedagoška ničla **Adolf Sadar**! To ni zapostavljanje, to je očitno norčevanje iz ljudskega šolstva in učiteljstva! Kam plovemo?

Z magistrata. Ker je s 1. t. m. stopil magistratni ravnatelj gosp. **Ivan Sešek** v pokoj, je prevzel začasno obrtni referat gosp. **dr. J. Berce**, mag. koncipist. Obrtni referent ima odslej svojo pisarno v II. nadstropju Galletove hiše. Agende magistratnega ravnatelja je prevzel mag. svetnik **dr. Milutin Zarnik**, ki v odsotnosti župana zastopa tudi župana. Šolski referent g. mag. svetnik **E. Lah** ima sedaj svojo pisarno v I. nadstr. Galletove hiše.

Magistratni ravnatelj v p. gosp. Iv. Sešek se je v petek poslovil od magistratnih uradnikov, včeraj pa so se od njega poslovili magistratni uradniki s častnim večerom v hotelu »Tivolik«.

G. Janko Ravnik, najmlajši slovenski skladatelj in pianist, je bil več let gojenec naše Glasbene Matice, kjer je bil v šoli gospe Vide Tatichove. Pred dvema letoma je bil korepetitor pri slovenskem gledališču, odkoder je odšel na konservatorij v Prago.

No, no. Nemci ljubljanski, to se pravi: kazinska posadka ljubljanskih nacionalcev, se v »Süftenblat« »Deutsche Stimmen aus Krain und Küstenland« hvalijo, da so oni sprožili modri predlog, da se naj mesto proračuna sklene sedaj trimesečen provizorij. Ta trditev in samohvala pa ste zelo smešni, ker se je ta ideja rodila in sprožila pri obč. svetnikih izmed večine in je g. Pammer le slučajno predlog stavil.

Srečkanje v prid slovenski umetnosti. V petek je imel loterijski odsek odbora Sploš. ženskega društva sejo, ki sta se je udeležila tudi zastopnika umetnikov. Sprejel se je igralni načrt in sestavil proračun. Slik in kipov, ki bodo dobili, je došlo doslej 130. Vsi umetniki pa se še vedno niso odzvali. Srečke so

skoraj dotiskane in se začne z razpečevanjem tekom enega tedna. Upravne posle loterijskega odseka izvršuje gosp. mag. knjigovodski oficijal **Rajko Boltavzar**, c. kr. finančno ravnanje pa zastopa gospod finančni svetnik **Pavel Jerovec**.

Obol el je gospod akademični slikar **Peter Žmitek**, učitelj risanja na višji realki, ter se zdravi v »Leoninu«. Gospod Žmitek je že dalje časa bolehal na vnetju kosti v desnem boku. Ker se mu je stanje poslabšalo, se je zatekel v bolnico, kjer ga zdravi g. vladni svetnik dr. Slajmer. Nadejati se je, da se naš marljiv in simpatični umetnik kmalu vrne docela zdrav v svoj poklic.

Izobrazba Čukov na Jezici. Slučajno sem šel nekega večera iz Savelj. Ko sem prišel ravno na most nad železnico, zaslišim naenkrat divje kričanje, podobno pijanem pretepačim se ponočnjakom. Obstal sem in iskal varnega zavetja pred podivjano tolpo, če bi se prignala čez most. Tu pride mimo neka ženska. Brž jo povprašam, kje se pretepa. Čuje in strmi, kaj mi je odgovorila! V »Društvenem domu« telovadijo Orli vsaki teden dvakrat, pa je vsako pot tako kričanje. Vprašal sem še ženo, če je varno iti mimo. Rekla mi je, da ne ve. Nato sem se poslovil od nje in sem šel z veliko opreznostjo naprej. Tu sem zaslišal ostudne kletve in kvantanje. Vsak si lahko misli potem sodbo o teh divjakih. Čudil sem se, da pustijo starši svoje sinove v to sprieno gnezdo čukov. Lahko si predstavljate njih izobrazbo. — Na Novega leta dan proti večeru sta se peljala s kolesi dva čuka mimo tega gnezda. Tu se pridruži kakih pet čukov iz gnezda. Človek bi pričakoval od župnika tako priporočenih orlov, saj »dober večer« in če že ne tega, saj prost in nemoten pot. Ampak motil bi se. Ti smrkovci so ju začeli izzivati in za njima osle kazati. Imena teh izobraženec-orlov so na razpolago. Svetujemo vam, stariši, ne pustite svojih sinov č čukom, če nečete, da bi bili zopet posavski fantje taki razbojniki kot pred 10. ali 15. leti.

Nesreča. Pri razstreljevanju struge Ljubljance pri Zaloški cesti se je včeraj ob 3. uri pripetila nesreča. Pri razstrelitvi je priletel namreč kamen čez streho Hribarjeve tovarne pletenin na cesto in ranil nekega pasanta na glavi.

Kam danes? Vsi, ki si žele vesele zabave, naj se oglasijo danes na Dolenjski cesti pri Putrihu, kjer je domača plesna veselica. Začetek ob 4. uri popoldne. — **Na Glince**, prijatelji, danes v restavracijo »Amerika«, kjer bo otvoritev novega salona in plesni venček. Začetek ob 4. popoldne. Dobra jed in pijača.

Društvo zdravnikov je na svojem zborovanju dne 29. decembra 1912 sklenilo, prirediti v drugi polovici januarja zborovanje, na katerem bodo slovenski zdravniki, ki so bili na balkanskem bojišču, poročali o svojih vojno-kirurških izkušnjah, o upravi bolnišnic in o poslovanju srbske in bolgarske vojne sanitete. Da se omogoči udeležba čim večjemu številu članov, se je sklenilo, prirediti to zborovanje ob enem z letnim občnim zborom društva.

Odbor telovadnega društva Sokol II. v Ljubljani je sklenil, v svoji zadnji seji obnoviti telovadno članice ter pozivljati cenjene gospodične iz okrožja Sokola II da se blagovolijo pismeno ali dne 6. januarja t. l. od 3.—5. ure popoldne ustmeno prijaviti pri bratu podstarosti Jos. Miklavcu, Opekarska cesta št. 17. Prosi se navesti natančni naslov. — Odbor Sokola II.

Med najprijetnejše prireditve letošnje predpustne bode gotovo številna veselica društva nižjih mestnih uslužbencev, ki se vrši v nedeljo dne 5. t. m. ob 8. zvečer v »Mestnem domu«. Pomnoženi veselčni odbor poskrbel je v vsakem oziru, da ne bo nikdo nepotolažen odšel z veselice. Vsakdo se bode lahko neprisljano zabaval, saj prireditve se vrši v geslu: »svoji med svojimi« in ne bo ne duha ne sluha o kakih napetosti. Preskrbljena je izborna godba za ples; slušal bodeš umetniško izvajane, naj-novejše slovanske osobito jugoslovanske skladbe; odlični pevski zbor bode kratkočasil med odmorji in znani g. Štepic skrbel bode za tvoj telesni blagor ob zmernih cenah, kakor zna le on, saj je obljubil, da se tako imenitna kapljica še ni pila v »Mestnem domu«, kakoršna se bo na

tej prireditvi. Komur je torej do res domače, neprisljane zabave in pravega razvedrila, pridi v nedeljo zvečer v »Mestni dom«.

Vesela nižjih mestnih uslužbencev, ki bo v nedeljo 5. t. m. zvečer v veliki dvorani Mestnega doma, obeta mnogo raznolične zabave. Vsled priprav, ki so stale mnogo truda se je pri pošiljanju vabil koga pomotoma prezrl, zato je povabljen vsakdo, ki se hoče prijeto zabavati.

145 prijateljski sestanek članov društva slov. trg. sotrudnikov, se vrši dne 6. prosinca t. l. v salonu restavracije »Matjan - Perles«. Odbor vabi vse gg. tovariše, da se tega važnega sestanka, polnoštevno udeležijo.

Predpustni zabavni večer gospodarskega, naprednega društva za šentjakobski okraj bi imel biti danes zvečer, pa je preložen na nedolčen čas, ker ni bilo mogoče dobiti nobene godbe.

Loterijske številke. Dunaj: 19, 71, 22, 39, 25.

»Kinematograf Ideal«. Včeraj se je nadaljevala senzaciska drama »Ženska brez srca«. Ta drama je še danes in jutri na vspeh. — V torek sijajna francoska veseligrada Dama iz Maksima.

Trst.

Tržaška slovenska politika. Do danes je stalo politično društvo »Edinost« na stališču, da je nujno potrebno, da so združeni vsi narodno čuteči tržaški Slovenci brez razlike mišljenja v močni enoti. Zato pa so se sprejemali do danes za člane političnega društva »Edinost« vsi, ki so priznali, da so narodni, bodisi da so bili klerikalnega ali pa liberalnega mišljenja. Kakor je bilo do danes, tako je še in bo — kakor se vidi — tudi znanost. Svoje stališče, oziroma program, je motivirala »Edinost« vselej s tem, da ne sme priti do ločitve duhov, ker bi začelo v tem slučaju tržaško slovenstvo propadati. Stojčica na tej podlagi, je vsakokrat, kadar se je začelo kako gibanje v napredni smeri, nastopila ostro proti takemu gibanju, češ, »bog varuj kaj takega, potem smo razkosani in nasprotniki nas lahko izpodrinejo! Biti moramo edini, enakih misli, kajti le v edinosti je moč.« Mi smo pa že neštokrat povedali, da je koristno, če pride do ločitve duhov — recimo v verskem in socialnem oziru. Saj bi moralo biti povsod tako. Oni, ki so enakega verskega naziranja, kakor tudi oni, ki se nahajajo, kar se tiče socialnosti na istem stališču in so pri tem tudi narodni, bodo čisto gotovo, kadar se gre za eminentno narodno korist, kadar se gre za interese, tičoč se celega naroda, stremili po skupnem nastopu; kdor pa ni naroden, ta pa je bil že od nekdaj velika ovira in ž njim se ne pusti doseči ničesar. Tako smo mi razlagali že od nekdaj besedico edinost in slogu. Toda — vse zaman; »do razdora ne sme priti!« Saj bi to ne bil nikakšen razdor, ampak bi bilo to velike narodne koristi; delalo bi se v tem slučaju na obeh straneh, medtem, ko se dela sedaj samo na eni. Čudimo se pa političnemu društvu »Edinosti«, da le ono vedno samo takrat nastopilo proti novemu gibanju, kadar se je vršilo gibanje v napredni smeri. Pričelo se je že pred leti narodno-socialno gibanje; posebno pa je izbruhnilo letošnje leto. In proti temu gibanju je »Edinost« nastopila. Toda, proti klerikalnemu gibanju pa ne nastopa »Edinost«, dasiravno je že v polnem teku in izbruhne v polni mri brzokone v najkrajšem času. Mi smo že opozarjali na to nevarnost, ampak »Edinost« se za to prav nič ne zmeni, kakor da bi jej bilo to popolnoma prav, kakor da bi simpatizirala s tem klerikalnim gibanjem. Čudno se nam je zdelo zadnjič, ko so imeli klerikalci — da govorimo odkritosrečno — dva velika shoda v Trstu, o katerih so pisali v »Slovencu« samo par vrstic, medtem, ko je njihova navada, da pišejo o takih manifestacijah senzacionalno. To ravno dokazuje, da hočejo prikrihati svoje namene in izbruhniti takrat, kadar bodo dobro pripravljeni. To bodo tudi napravili, o tem smo lahko prepričani — saj dr. Krek samo s tem namenom prihaja v Trst. Čudno je vsekakor to, da nastopa »Edinost« samo proti naprednemu narodno-socialnemu gibanju, medtem ko pusti klerikalce pri miru in jim daje potuho pri tem. Po mnenju »Edinosti« bi bila torej klerikalna

stranka v Trstu koristnejša, kakor pa narodno-socialna. Umevno, da so konservativci bolj naklonjeni takemu nazadnjaškemu gibanju, kakor pa revolucionarnemu, strogo naprednemu... S temi vrsticami smo hoteli samo pokazati, kakšna je naša tržaška slovenska politika, politika edinosti in slogu. Na vsak način pa že vnaprej lahko trdimo, da se bo obrnilo na bolje, če ne sedaj, pa enkrat pozneje. Treba je vendar poprej izobraziti ljudstvo v nar. soc. duhu, treba je slov. ljudstvo seznaniti z narodnim socializmom. Če so se voditelji političnega društva »Edinosti« že neštokrat izrazili na shodih, da bi bili za socialno demokracijo, če bi bila narodna in ne internacionalna, potemkajem bi se mi lahko v toliko naslanjali na njihove besede, da narodnemu socialnemu gibanju, če že nečemo biti njegovi pristaši, vsaj ne bi nasprotovali in mu metali kamenje nasproti. Izgovorov pri tem nimajo. Ker soc. stranka je strogo narodna in tudi strogo socialna, ona ima narodni in socialni program, medtem ko »Edinost« nima ne narodnega ne socialnega — ona je brez programa. Če hočemo mi v Trstu napredovati — in tudi drugod — moramo imeti močno narodno socialno, politično, zadržno, strokovno in kulturno organizacijo — seveda tudi mladinske in ženske. Imeti moramo pred seboj jasen cilj, znati moramo natančno, kaj hočemo, kam gremo... Lokalni torej ne smemo biti, ampak moramo gledati na to, da se podobne ideje razprostrejo po vseh jugoslovanskih pokrajinah, kajti le v tem leži naša rešitev, rešitev Jugoslovancev. Kaj mari na Češkem ne napredujejo? Češki narod je zelo kulturn, zato so se tam nar. soc. ideje hitro ukoreninile. Češki narod bi brez Nar. soc. stranke ne napredoval tako hitro, ker bi se v tem slučaju širila mednarodna soc. demokracija, ki sedaj na Češkem propada na vsej črti, ker vse drvi za Nar. soc. stranko in tudi avtonomistična soc. demokracija (takozvana separatistična) je produkt, oziroma sad Nar. soc. stranke. Tudi pri nas na jugu se bode začelo enako gibanje, tudi mi se bomo razvijali v isti smeri, kakor pa Čehi, tako v narodnem, kakor v socialnem pogledu. Le na ta način se bomo lahko uspešno razvijali, zlasti pa bojevali proti internacionalizmu, ki postaja za nas vedno škodljivejši.

Silvestrov večer smo praznovali tudi v Trstu na več krajih. Skoraj vsako društvo ga je priredilo. Bilo je povsod precej navdušenja, saj se je o polnoči razlegal glas: srečno novo leto! Marsikateri se ga je ob tej priliki tudi nalezal ter tako prekorajil brezno med starim in novim letom. Drugače je bilo vse na svojem mestu.

Slovensko gledališče v Trstu. Danes popoldne opera »Nikola Šubic Zrinjski«. Na 12. t. m. nastopi v tej operi član zagrebaškega gledališča.

Mandolinistična skupina »Viktor Parma« vabi na plesne vaje, katere priredi danes v nedeljo 5. januarja v prostorih otroškega vrtca pri sv. Jakubu (stara policija) zjutraj od 10. do 12. predpoldne in popoldan od 5. do 11. zvečer. Pri plesu krasna zabava in šaljiva pošta. Svira mandolinistična skupina »Viktor Parma«.

Mlada mati umorila svojega otroka. Trst, 3. januarja 1913. Vso javnost je pretresla vest, ki je prišla danes zjutraj iz starega mesta. Mlada mati je usmrtila v jutranjih urah današnjega dne svojega komaj 4 in pol mesece starega sinčka, ki ga je strastno ljubila, tako da jej brez njega skoraj ni bilo mogoče prestatati; zmrčel se jej je namreč um in v blaznosti je storila to grozno dejanje.

32letni blagajnik tvrdke Singer & comp. v Trstu, Feliks Bellehi, se je poročil z njo pred štirimi leti. Ona se nahaja v 24. letu in se imenuje Speranca, rojena Mustachi. Ves čas, odkar sta bila poročena, sta živela v najboljšem spočitumu, v sreči in ljubezni. Zlasti pa se je povečala sreča pred 4 in pol meseci, ko se je rodil sinček, ki so mu dali ime Abraham. Oba sta sinčka silno ljubila, zlasti pa mlada mati, ki je hrepnela po sadu zveste ljubezni, odkar je bila poročena. Ta sreča pa je trajala samo do včerajšnjega večera. Vče-

raj zvečer sta se podala, kakor po navadi, k počitku. Moralo je biti tako okoli 3. ure zjutraj, ko je žena neradoma zbudila svojega soproga in mu naznanila, da je Abraham bolan. Mož je v začetku začuden gledal ženo, ki je klečala na postelji z nabrušenim brivskim nožem v roki. Zavedel se je šele takrat, ko se je ozrl na sinčka, ki je ležal v krvi na svojem prostoru s prezezanim vratom. Rana je bila tako velika, da se je glavica samo še malo držala telesca. V obupu je zakričal mož na ženo, ki je v svoji blaznosti takoj povabila oči ter gledala na tla. Zaman je došel po tem dogodku zdravnik na lice mesta. Dospela je tudi sodniška komisija, ki je odredila, da se bo nesrečno zdravniško preiskalo. Morda pa se je pojavila blaznost samo za en hip in se bo zopet zavedla. V tem slučaju bi bila njena boleost pač taka, da bi se morala vreči bodisi v smrt ali pa bi se jej ponovno zmrčilo in sicer za vedno. To je v resnici silno žalostna tragedija. Tako je hipoma uničena sreča dveh bitij, ki sta živeli štiri leta v sreči in zadovoljstvu.

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

ZMAGA NAPREDNIH UČITELJEV

Litija, 4. januarja. Pri današnji volitvi v okrajni šolski svet litijski je na vsej črti sijajno zmagala lista naprednih kandidatov. Izvoljena sta bila z veliko večino nadočletelj Zajc iz Vel. Gabra in nadočletelj Andolšek iz Litije, namestnikom pa n. predna kandidata nadočletelj Levstik in nadočletelj Kozjak v Zagorju. Sloveskarija je kljub silni agitaciji sramotno propadla. Slava zavednim učiteljem!

Pomorska bitka pred Dardanelami. Mirovna konferenca — zopet odgodena. Kabinet Kiamil paše pred padcem.

POMORSKA BITKA PRED DARDANELAMI.

Atene, 4. januarja. (Uradno.) Danes ob 7.30 zjutraj so štiri turške križarke s tremi torpedovkami zapustile Dardanele. Med grškim in turškim brodom se je vnela na mestu bitka. Podrobnosti o izidu še niso znane. Na turški strani sta se bitke udeležili tudi križarki »Hamidie« in »Mehidie« in oklopnica Torgut Šefket Reis.

Carigrad, 4. januarja. Turško brodogradje je danes zjutraj zapustilo Dardanele in je že več ur v bitki z grškim brodom. Izid je še neznan.

MIROVNA KONFERENCA. TURŠKI MINISTRSKI SVET.

Carigrad, 4. januarja. Ministrski svet je na svoji seji sklenil, da morajo turški delegati vztrajati pri svojih dosedanjih zahtevah glede Drinopolja in Egejskih otokov. Vsak čas je pričakovati, da se pogajanja razbijejo.

Carigrad, 4. januarja. Ministri so istočasno zapustili posvetovalno dvorano. Veliki vezir Kiamil paša je takoj po seji odšel domov, ker ima haje influenco. V Carigradu se razširja vesti, da je Kiamil paša že podal svojo demisijo.

London, 4. januarja. »Reuter Bureau« poroča: Današnja seja mirovne konference, katero so pričakovali povsod s tako napetostjo, je bila odpovedana. V zadnjem trenutku je namreč Rešid paša prišel k srbskemu delegatu Novakovu, ki bi imel danes predsedstvo, in ga zaprosil, naj se današnja seja odgodi na jutri popoldne, da dobi med tem nove instrukcije iz Carigrada.

Petrograd, 4. januarja. Z Carigrada se poroča, da je del Kiamilovega kabineta zato, da Turčija z oziroma na veliko nevarnost, v kateri se nahaja, popusti tudi v vprašanju Drinopolja. Kiamil paša upa, da se mu bo posrečilo pridobiti vevlasti za posredovanje, da odvrne od sebe o-dium. Njegova pozicija je namreč silno omajana.

Kupujte in naročajte „DAN“!

POSŁANIŠKA REUNIJA.

London, 4. januarja. Posłaniška konferenca se je vršila danes pod predsedstvom Greyja in je trajala poldrugo uro. O razpravah in sklepah ni bil izdan noben komunik.

SKUPNI AVSTRIJSKI MINISTR-SKI SVET. NOVI DREADNOUGHTI

Dunaj, 4. januarja. Danes se je vršila pod predsedstvom grofa Berchtolda seja skupnega ministrskega sveta. Razpravljalo se je o pokritju izvanrednih stroškov, ki so nastali vsled evropske situacije. Vojni minister je podal podrobno poročilo o teh izdatkih.

Dunaj, 4. januarja. V političnih krogih se zatrjuje, da bo mornariško poveljstvo še to spomlad zahtevalo nove kredite za mornariške dobave. Grof Montecuccoli hoče imeti zopet tri nove dreadnoughte, ki bodo stali 120 milijonov kron.

ČEMU SE TURČIJA UPIRA.

Pariz, 4. januarja. »Temps« poroča, da v zadnjem času Avstrija in Nemčija silno podpirata Turčijo, vsled česar je Turčija tudi tako nepopustljiva proti balkanskim državam.

RUSKO - AVSTRIJSKA POGAJANJA.

London, 4. januarja. Iz diplomatskih londonskih krogov se poroča, da je malo upanja, da bi imela rusko-avstrijska pogajanja glede demobilizacije kake uspehe. Odnosaji med Rusijo in Avstrijo so še vedno zelo napeti.

BOLGARSKA IN RUMUNIJA.

London, 4. januarja. V tukajšnjih političnih krogih se zatrjuje, da Turčija še vedno upa, da pride med Bolgari in Rumuni do ostrega konflikta, vsled česar tudi vstaja na svojem stališču glede Drinopolja in Egejskih otokov. Nasprotno bolgarski delegati izjavljajo, da so trdno prepričani, da se Rumunska v tem trenutku ne bo preveč spozabila. Vrh tega tudi velevalisti apelirajo na Rumunske in ji nasvetujejo, naj s svojimi zahtevami počaka toliko časa da bo podpisana mirovna pogodba.

Odgovorni urednik Radivoj Korene.
Last in tisk »Učiteljske tiskarne«.

Pošljite naročnino, ako je še niste!

Izjava.

Ker se trosijo po mestu lažnjive vesti, da nisem jaz, kakor moj sin izučen zlatarskega obrta, izjavljam, da sva oba postavno izučena zlatarske obrti ter poudarjam, da je sedaj moja trgovina najstarejša na Kranjskem v zlatarski stroki.

Kdor se pa za naju toliko zanima, naj se prepriča pri kovinski zadruzi, na magistratu ali si pa pri nama lahko ogleda učna spričevala. Proti vsakomur, ki bi raztrgal take laži še nadalje, postopala bo deva sodnim potom.

Ljubljana, dne 4. januarja 1913.

Lud. Černe st. Lud. Černe ml.

Mali oglasi.

Lepa meblavana mesečna soba z uporabo kopalnice se takoj odda v Bethovnovi ulici 9, I. nadst., levo.

! Pozor trgovci !

Od danes naprej se prodaja galanterijsko blago in pletenine iz konkurzne mase Ludovika Dolenca, : v Prešernovi ulici : pod tovarniško ceno.

Ozirajte se na tvrdke, ki oglašajo v „Dnevu“.

Najfinješi ŠPIRIT

iz žita oddaja na debelo od 60 litrov naprej po nizki tovarniški ceni veležanjarna

M. ROSNER Co.

v Ljubljani, poleg pivovarne „UNION“.

Krojaštvo
Ivan Kersnič
v Ljubljani
Sv. Petra cesta 32, I. nad.
(poleg kavarne „Avstrija“)

najnovije mode, solidno delo, zmerne nizke cene, znano pohvalna postrežba.

Dobro znana oseba

ki je našla zlato zapestnico s priveskom, se opominja, da jo nemudoma vrne na mestni magistrat, ako ne mara imeti kake sitnosti.

Opazovalec.

Psička (Foxterier)

se je zatekla. — Najditelj se prosi, jo odati v Škofiji ulici št. 12.

Modna trgovina
P. Magdić, Ljubljana,
išče večšo

prodajalko

za damski oddelek.

Reflektira se samo na prvovrstno moč. Pismene ponudbe s fotografijo poslati takoj. — Išče se tudi

učenka

za damski oddelek z boljšo naobrazbo.

Cenjenim gostom naznanjata, da priredita danes

dne 5. t. m.
domačo plesno veselico

:: Vstop prost. ::
Začetek ob 5. uri popoldne.

Za obilen obisk se priporočata
Anton in Jerica Putrih.

Gumi.

Dva kosa gumi-vzorca in knjižico „Svobodna ljubav“ dobite, če pošljete 60 vin. v znamkah.

A. M. Ohsman, Rogaška Slatina, Stajersko.

Gramofonske plošče
Plošče preje K 4.—, sedaj samo K 1.95.
Vellkanska zaloga gramofonov!
Zahtevajte cenike.
K 1.95 K
25 cm velike, dvostranske, priznane najboljših znamk prodajam radi velike zaloge pod last. ceno
Fr. F. Zajec,
Ljubljana, Stari trg št. 9.

Posebna specialiteta likerja

Posebna specialiteta likerja

Mlado, staro, Vsak pove:

Ta pa je za me!
Ker se samo z njim krepčam, Vedno zdrav želodč imam!

Varujte se

ponaredb!

Pristni „FLORIAN“ se dobi edino od Rastlinske distilacije „FLORIAN“ v Ljubljani.

Vsakovrstno

KURIVO.

Mehka in trda drva
cela in razžagana.

Retortno oglje.

Trboveljski kosovnik
K 280—340 za 100 kg.

Trboveljski kockovnik.
K 266—320 za 100 kg.

Velenjski briketi.

Klara edina štedilna kurjava za peč. K 140-160 za 100 kom. prosto na dom postavljeno.

St. & C. Tauzher, Dunajska
cesta št. 47.

Telefon št. 152.

Ceno posteljno perje!

Najboljši češki nakupni vir!

1 kg sivega, dobrega, puljenega 2 K; boljšega 2-40 K; prima polbelega 2-80K; belega 4 K; belega puha- stega 5-10 K; velefinega sneznobelega, puljenega, 6-40 K, 8 K; puha sivega 0 K, 7 K, belega, finega 10 K; najfinjejši prsni puh 12 K. Naročila od 5 kg naprej franko.

Zgotovljene postelje iz gostonitega rdečega, modrega, belegaali rumenega nankinga, pernice 180 cm dolga, 120 cm široka, z dvema zglavnicama, 80 cm dolgi, 60 cm šir., polujena z novim sivim, prav stanovitnim puhaštim perjem 16 K; napol puh 20 K; puh 24 K; posamezne pernice 10 K, 12 K, 14 K, 16 K; zglavnice 3 K, 3-50 K, 4 K. Pernica, 200 cm dolga, 140 cm široka 13 K, 14-70 K, 17-80 K, 21 K, zglavnica, 90 cm dolga, 70 cm šir. 4-50 K 3-20 K, 5-70 K, spodnja pernica iz močnega, črtaštega gradla, 180 cm dolga, 116 cm široka 12-80 K, 14-80 K. Razpošilja se po povzetju, od 12 K naprej franko. Lahko se franko zamenja za neugajajoče se vrne denar. — Natančni cenovniki gratis in franko.

S. Benisch, Dešenice 790, Češko.

Tvrdba Bilina & Kasch nasl.

M. Schubert

Ljubljana, Židovska ul. 5

Išče se stanovanje

z eno sobo in kuhinjo za mesec maj t. l. Kdo pove l. anončna pisarna.

A. Kje pa pustite prusiti svoje nože in škarje?

B. Pri gosp. Ivanu Kraigherju. On je fin nmetni brusač. Tudi se dobi pri njem vsakovrstno zelo dobro blago. Obiščite ga, stanuje v Ljubljani, Židovska ulica št. 3.

Odda se:

Za februarjev termin 1913:

lep, velik lokal

pripraven za trgovino, odvetniško pisarno itd. v dobri legi mesta.

Za februarjev termin 1913:

lokal za trgovino

v najlepši in tudi najprometnejši legi mesta.

Za takoj: Užitnine prost

lokal za skladišče

pripraven tudi za delavnico itd., eventualno z uporabo lepega dvorišča.

Različne lokalitete

(šupe) z velikim okolo ležecim prostorom, pripravno za stavbenike ali sploh za obrtnike, ki rabijo velika skladišča tudi na prostem. : : : Natančneje se poizve:

v pisarni št. 12 v hotelu pri „Maliču“, nasproti glavne pošte.

Vabilo

domači plesni veselici

ki se vrši dne 5. januarja t. l. v gostilniških prostorih pri Gašper Bolte-tu prej „Črnem medvedu“, Rimska cesta št. 17.

Tocil se bo pristni dolenski cviček in dobile domače krvave in riževe klobase.

Za mnogobrojni obisk se priporoča z odličnim spoštovanjem

Vstop prost **GAŠPER BOLTE**, gostilničar in sodavičar.

Radi inventure

prodajam vso zimsko zalogo kostumov, mantiljev, paletojev, jopic, bluz, raglanov, oblek, klobukov in vse drugo blago 50% pod lastno ceno.

„Angleško skladišče oblek“

O. Bernatović, Ljubljana, Mestni trg št. 5.

Del. glavnic: K 8.000.000.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Stritarjeva ulica št. 2, (lastna hiša)

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu, Sarajevu, Gorici in Celju.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od 4 3/4% vloga po čistih

Rez. fond nad K 800.000.